

Phalène

Domarkompendium

framtaget till Svenska Dvärghundklubbens domarkonferens 2024.

Detta kompendium får användas fritt av
Svenska Dvärghundklubben och Svenska Kennelklubben

Innehållsförteckning

Helhetsintryck.....	3
Viktiga mått förhållanden.....	4
Huvud.....	4
Skallparti.....	4
Ansikte.....	4-5
Öron.....	6
Hals.....	7
Kropp.....	7
Svans.....	8
Framställ.....	9
Bakställ.....	10
Rörelser.....	11
Päls.....	12
Färg.....	12
Storlek och vikt.....	13
Fel.....	13
Diskvalificerande fel.....	14
Viktigt att komma ihåg.....	14
Bra representanter.....	15
Veteran phalène.....	16

Standardtexten publiceras till vänster, rasklubbens kommentar till höger i *kursiv* stil.

Papillon/Phalène	
FCI-nummer 77 FCI-standard på franska publicerad 1998-04-06 FCI-standard fastställd av FCI General Committee 1990-09-17 Översättning fastställd av SKKs arbetsgrupp för standardfrågor 2020-09-18	
Ursprungsland/hemland	
Frankrike och Belgien	
Användningsområde	
Sällskapshund	
FCI-klassifikation	
Grupp 9, sektion 9	
Bakgrund/ändamål	
	<i>Den kontinentala dvärgspanieln (epagneul nain continental) förekommer i två varianter, Papillon (papijong) med ståndöron och Phalène (falän) med hängande öron. Den kallas kontinental för att särskiljas från de engelska dvärgspanielraserna King Charles och Cavalier King Charles, som har samma ursprung. Förutom öronen är rasstandarden identisk för dessa båda rasvarianter. De lärde tvistar om att det blev en mutation eller en ren tillfällighet att det blev ståndöron. Phalène har fått sitt namn efter de fjärilsliknande öron som är elegant befransade, de ska likna vackra fjärilsvingar och namnet betyder just nattfjäril på franska. Rasen lär dock ursprungligen ha importerats till Frankrike från Spanien. Några av dessa importer gavs som gåva till det franska kungahuset där den lilla nätta hunden blev en trogen följeslagare åt hovets män och kvinnor. Från franska revolutionen hör man talas om att Marie Antoinette hade phalène. På målningar från dessa tider påträffas den lilla hunden, som var nästan fullständigt lik våra dagars phalène. Första standarden kom till 1897, standard nr 2 daterar sig från 1905. Den officiella FCI standarden kom till 1969. Dagens officiella FCI standard är från 2020-09-18. Före karantänens tillkomst 1969 exporterades på 50-talet en rad framgångsrika utställnings- och avelshundar till Sverige från Belgien och England.</i>

Helhetsintryck	
Rasen är en exklusiv dvärgspaniel med normal och harmonisk kroppsbyggnad. Den skall ha lång päls och ett måttligt långt nosparti, som skall vara kortare än skallen. Rasen skall ha en livlig personlighet, vara graciös men ändå robust. Den skall ha stolt hållning och ett lätt och elegant steg.	<i>Det är av stor vikt att en phalène har den rätta elegansen. Proportionerna ska vara 9 hög och 10 lång. Lågställda hundar ger lätt ett aningen tungt intryck, liksom hundar med alltför väl utvecklad bröstorg.</i> <i>Öronen, som i hög grad bidragit till rasens namn, är mycket viktiga. De ska bäras hängande, vara stora befransade, väl avrundade i toppen och gärna breda i basen. Svansen bäres i en hög, mjuk båge över ryggen vilket fulländar silhuetten.</i> <i>Temperamentet ska vara vänligt och socialt både mot folk och hundar. Glatt och alert utan inslag av stress eller nervositet. Rasen är mångsidig och tävlar i många grenar inom hundsporten. Vi vill att detta vakna, mjuka och lättränade temperament ska bestå.</i>

Exempel på bra phalèner
(detaljfel kan förekomma)

Viktiga måttförhållanden	
Kroppslängden skall något överstiga mankhöjden.	

Huvud	
Huvudet skall stå i proportion till kroppen och vara förhållandevis lättare och kortare än hos stor och medelstor spaniel.	

Exempel på bra huvuden

Skallparti

Skalle	
Skallen skall inte vara alltför rundad varken i profil eller sedd framifrån. Ibland kan pannfåran skönjas.	

Stop	
Stopet skall vara tillräckligt markerat. Hos tyngre hundar är stopets djup inte lika uttalat, men det skall ändå vara markerat. Hos mycket små individer är det mycket tydligt markerat utan att någonsin vara tvärt.	

Ansikte

Nostryffel	
Nostryffeln skall vara liten, svart och rund, men något planare på ovansidan.	

Nosparti

Nospartiet skall vara kortare än skallen. Nosryggen skall vara rak. Nospartiet skall vara finskuret, spetsigt men inte för håligt i nospartiets sidor. Det får inte vara uppnäst.	
--	--

Läppar	
Läpparna skall vara väl pigmenterade, tunna och strama.	

Käkar/tänder	
Käkarna skall vara, normalt utvecklade tämligen starka och sluta väl an. Tungan får aldrig vara synlig. Om den är konstant synlig och inte dras tillbaka vid beröring är det ett fel.	

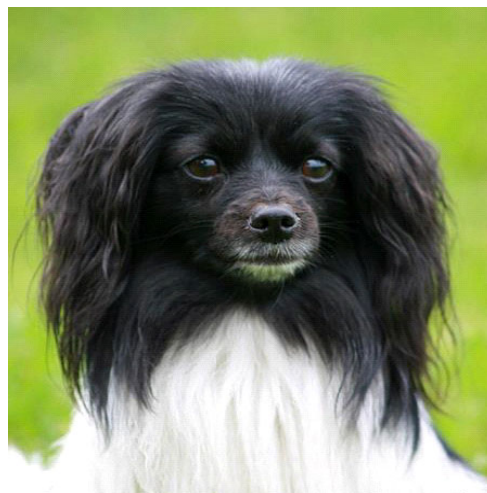
Ögon	
Ögonens form skall vara som en stor mandel, väl öppna, tämligen stora, men får inte vara framträdande. De skall vara placerade ganska lågt i ansiktet. De inre ögonvråna skall vara i nivå med skärningspunkten mellan skalle och nosparti. Ögonen skall vara mörka och mycket uttrycksfulla. Ögonkanterna skall vara starkt pigmenterade.	<i>Varje avvikelse från standarden, ska bedömas i förhållande till gradens avvikelse.</i>

Mandelformade ögon samt välpigmenterade ögonkanter.

Öron	
Öronen skall vara fina till strukturen men fasta. Vare sig det gäller det uppstående eller hängande örat skall öronlädren inte vara alltför spetsiga. Öronen skall vara ansatta ganska långt bak på skallen och tillräckligt långt ifrån varandra så att den svagt rundade skallen syns. Phalène: variant med hängande öron. Öronen skall i vila vara högt ansatta, klart över ögonlinjen. De skall bäras hängande men ändå vara helt rörliga. De skall ha vågig päls som kan vara mycket lång, vilket ger ett näpet utseende. Papillon: variant med uppstående öron. Öronen skall vara högt ansatta. Ytterörat skall vara väl öppet och vinklat utåt sidan. Den inre kanten på ytterörat skall bilda en vinkel på ungefär 45 grader mot horisontallinjen. Under inga omständigheter får örat peka rakt uppåt likt ett spetshundsöra. Insidan på ytterörat skall vara täckt av fin päls, som också kan vara vågig och de längsta hårstråna kan nå något utanför öronkanten. Däremot skall utsidan på örat vara täckt av lång päls som bildar behäng och som når väl utanför öronkanten.	<i>Då öronen är en detalj som är utmärkande för rasen är det mycket viktigt att stor uppmärksamhet läggs vid bedömningen av öronen. En alert och glad hund får ha rörliga öron under rörelse, men ska i stående ha hängande öron intill huvudet. Öron som bärs hängande enbart av tyngden från långa fransar/behäng är ej korrekta öron. Ett korrekt öra har ett tydligt veck vid öronansättningen. Öronen ska granskas under hela bedömningen av hunden, inte bara på bordet.</i>

Exempel på bra öron

Hals	
Halsen skall vara av måttlig längd och ha något välvd nacke vid ansättningen mot huvudet.	<i>Halsen ska harmoniera med hela hunden, det vill säga att hals och svans måste ha balans.</i>

Kropp

Överlinje	
Överlinjen skall varken vara för kort, för välvd eller svankig. Den skall dock inte heller vara plan.	

Ländparti	
Länden skall vara fast och svagt välvd.	

Bröstkorg	
Bröstkorgen skall vara bred och ganska djup med väl välvda revben. Bålens omkrets vid bakersta revbensparet skall ungefär motsvara mankhöjden.	

Underlinje och buk	
Buklinjen skall vara svagt uppdragen.	

Svans	
Svansen skall vara ganska högt ansatt och tämligen lång. Den skall ha en riklig fana som skall bilda en vacker plym. När hunden rör sig skall svansen bäras lyft i en båge över rygglinjen, varvid svansspetsen får vidröra ryggen. Svansen får aldrig vara rullad eller ligga platt på ryggen.	<i>Svansen ska bäras i en hög, mjuk båge över ryggen vikt fulländad silhuetten. En valp bör ha öppen svansbåge för att få den korrekt i vuxen ålder. Svansen är mycket viktig på rasen.</i>

Bra exempel på svansar på valpar

Bra exempel på svansar på vuxna hundar

Extremiteter

Framställ

Helhet	
Frambenen skall vara raka, torra och tämligen finlemmade. Rasen skall inte ge ett högställt intryck. Benen skall vara parallellt ställda framifrån sett.	<i>Raka framben är viktigt för rasen.</i>

Skulderblad	
Skulderbladen skall vara välutvecklade och ligga väl an mot bröstkorgen.	

Överarm	
Överarmarna skall vara av samma längd som och normalt vinklade mot skulderbladet. De skall ligga väl an mot kroppen.	

Handlov	
Handlovarna skall sedda från sidan anas.	

Framtassar	
Framtassarna skall vara ganska långa, s.k. hartassar. Belastningen på trampdynorna skall vara jämn. Klorna skall vara starka och helst svarta, men kan vara ljusare hos hundar med rödbruna eller vita pälsar (vita klor hos vita hundar eller hundar med vita ben är inget fel om hunden i övrigt har god pigmentering). Tårna skall vara starka och trampdynorna hårdiga. Den fina behåringen mellan tårna kan sträcka sig framför tårna och bilda en spets.	<i>Hartass är mycket viktig för rasen.</i>

Bakställ

Helhet	
Bakbenen skall vara torra och tämligen finlemmade. Rasen skall inte ge ett högställt intryck. Benen skall vara parallellt ställda bakifrån sett.	

Has/hasled	
Hasorna skall vara normalt vinklade.	

Baktassar	
Baktassarna skall vara ganska långa, s.k. hartassar. Belastningen på trampdynorna skall vara jämn. Klorna skall vara starka och helst svarta, men kan vara ljusare hos hundar med rödbruna eller vita pälsar (vita klor hos vita hundar eller hundar med vita ben är inget fel om hunden i övrigt har god pigmentering). Tårna skall vara starka och trampdynorna hårdiga. Den fina behåringen mellan tårna kan sträcka sig framför tårna och bilda en spets.	<i>Se framtassar.</i>

Rörelser	
Rörelserna skall vara stolta, fria, lätta och eleganta.	<i>Det ska aldrig se tungt ut när en phalène rör sig. Höga frambensrörelser förekommer, men är ej önskvärt.</i>

Päls

Pälsstruktur	
Pälsen, som inte har underull, skall vara riklig, glänsande, vågig (inte att förväxlas med lockig). Den skall inte vara mjuk utan ge ett lätt motstånd vid beröring. Den skall ha en silkgig glans. Den vågiga pälsen skall falla slätt efter kroppens sidor. Hårstråna skall vara fina i strukturen och något böjda genom sin vågighet. Den får aldrig ha någon likhet med pälsstrukturen hos spetshundraserna. Pälsen skall vara kort på huvudet, nospartiet, benens framsidor och nedre delen av mellanfötterna. Den skall vara medellång på kroppen. På halsen skall den vara längre och bilda krage och krås, vilket skall vara vågigt på bröstet. Fransar skall finnas på öronen, frambenens baksidor och rikliga byxor av mjuk päls skall finnas på lårens baksidor. Mellan tårna kan det finnas längre behåring, som får nå framför tåspetsarna under förutsättning att de inte ger tassarna ett tungt intryck utan snarare ger dem ett elegantare utseende genom att förlänga dem. Hundar i god pälskondition kan ha päls som är 7,5 cm lång vid manken och en plym av 15 cm längd på svansen.	<i>Strukturen ska vara silkgig. Strukturen är viktigare än mängden päls dock har hanhundarna ofta mer päls än tikarna, men det finns undantag även där.</i> <i>Strittad päls eller päls med underull är fel.</i>

Färg	
Alla färger är tillåtna på en päls med vit bottenfärg. På kroppen och benen måste vitt dominera. Det vita på huvudet bör helst bilda en mer eller mindre bred bläs. Vit markering på nedre delen av huvudet är tillåtet, men övervägande vit färg på huvudet är ett fel. För alla färgkombinationer gäller att läppar, ögonkanter och särskilt nostrifyfeln skall vara helt pigmenterade.	<i>Det ska vara väl avgränsade färgpartier.</i> <i>Orenhet s.k. ticks på kroppen är inte önskvärt.</i> <i>Bläs föredras men är ej avgörande.</i>

Storlek/vikt

Mankhöjd	
Mankhöjden skall vara ungefär 28 cm.	Att hålla storleken inom den ungefärliga mankhöjden är viktigt då rasen ska utstråla elegans och inte ge ett tungt intryck.

Vikt	
I hemlandet förekommer två viktklasser: Från 2,5 kg till 4,5 kg för hanar, från 2,5 kg till 5,0 kg för tikar. Under 2,5 kg för hanar och tikar; minimivikt 1,5 kg.	Viktklasserna tillämpas inte i Norden. Var observant på vikten som rasstandarden tillåter.

Fel	
Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande. • Huvud med övervägande vit färg. • Äppelskalle eller alltför rundad panna som hos de engelska dvärgspanielraserna; även skalle som är flat. • Stop som är för djupt eller för grunt. • Nostryffel som inte är svart. • Nosrygg som är konvex eller konkav. • Avpigmenterade läppar. • Överbett och i synnerhet underbett. • Ögon som är små, alltför runda, framträdande, ljusa till färgen, visar vitt när hunden tittar rakt fram. • Avpigmenterade ögonkanter. • Karp- eller svankrygg. • Svans som bärs rullad eller vilande på ryggen, eller som bärs hängande utefter lårets sida. • Krokiga framben. • Knöliga handlovar. • Klent bakställ. • Hjulbenthet. • Enkla eller dubbla sporrar på bakbenen är oönskat och de kan därför avlägsnas. • Tassar som är inåt- eller utåtvridna. • Klor som inte berör underlaget. • Päls som är gles, mjuk eller urfälld, strittad päls (d.v.s. utstående från kroppen), ullig päls, underull. Borttagning av sporrar utan veterinärmedicinska skäl är enligt lag förbjuden i Sverige.	Ej korrekta öron

Diskvalificerande fel	
• Aggressiv eller extremt skygg. • Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter. • Rosa eller fläckig nostryffel. • Överdrivet över- eller underbett då incisiverna inte längre ligger an mot varandra. • Tunga som är lam eller ständigt synlig.	

Nota bene	
Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.	

Testiklar	
Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.	

Phalène – viktigt att komma ihåg

- Bra hängande öron
- Rätt höjd till längd 9/10
- Balans mellan hals och svans, inga platta svansar
- Graciös/elegans-ska ej ge ett tungt uttryck
- Höga frambensrörelser ej önskvärt

Phalène är **inte** upptagen i rasspecifika domaranvisningar (BSI)

Bra representanter att lägga på minnet
(detaljfel kan förekomma)

**Phalène blir ofta mycket gammal ca 15 år,
hunden på nedanstående bild är 12 år**

Stort tack till de fotografer som generöst delat med sig av sina bilder